



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Vtrum spiritus creati sint locales & circumscribiles. L. M. N

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

Gen. De^o, inquit, omnipotens in cōmutabili æternitate, voluntate, veritate semper idem, mouet ptemp^o creaturā spiritualē: mouet etiam p tempus & locum creaturam corporalem, vt eo motu naturas quas cōdidit administret. Cum ergo tale aliquid agit, non debem^o opinari eius substantiā qua Deus est, tēporibus locisque mutabilē siue p tempora & loca mobilē, cūm sit ipse & interior omni re, quia in ipso sunt omnia: & exterior omni re, quia ipse est super omnia: & antiquior omnib. quia ipse est ante omnia: & nouior omnibus, quia ipse idē post omnia, scil. post omnium initia. Ecce hic aperte ostenditur, quod nec locis, nec temporibus mutatur vel mouetur Deus. Spiritualis autem creatura per tempus mouetur, corporalis vero etiam per tempus & locum.

Quid sit mutari secundum tempus.

*Aug. 1. 3. cōs.
2. 6. in tom.
3. in princ.*

*Ibid. paulo
in seruit.*

Mutari autem per tempus est variari secundū qualitates interiores, vel exteriores, quæ sunt in ipsa re quæ mutatur; vt quando suscipit vicissitudinē gaudii, doloris, scientię, obliuiois, vel variationē formæ, siue alicuius qualitatis exterioris. Hęc n. mutatio quæ sit secundum tempus, varia-
tio est qualitatum, quæ sit in corporali vel spiri-
tuali creatura: & ideo vocatur tempus.

*Opinio quorundam, qui dicunt spiritus creatos non moueri
loco, non esse locales.*

L

De mutatione vero loci magna inter conqui-
rētes disceptatio versatur. Sunt n. qui dicunt nullū spiritū aliquo modo posse mutari loco, ab omni spiritu locū vniuersaliter remouere volētes: quo-
niam secundū dimensionē tantum & circumscri-
ptionē locum cōstare afferunt, atque id solum es-
se locale vel in loco esse dicunt, quod dimensionē Aug. verba recipit, & distantia in loco facit. Et hoc dicunt Aug. prædicta sentisse, mutationem temporis tantum spirituali pro se face-
re creature tribuentē, loci vero & tēporis corporeq. re dicunt.

Hic

Hic respondetur eis.

SED ut supra dixim⁹, dupliciter dicitur esse res
localis vel circumscriptibilis: scil. vel quia dimen-
sionem recipit & distantiam facit, vel quia loco
termino definitur: quorū vtrunq; cōuenit corpo-
rez creature, alterū vero tantū spirituali. Nā ut
supra diximus, corporalis creatura ita est localis
vel circumscriptibilis, quod determinatur defini-
tione loci, & quod dimensionem recipiens distan-
tiā facit: spiritualis vero tantum definitione lo-
ci concluditur, cum ita sit alicubi, q, non alibi, sed
nec dimensionem recipit, nec distantiam in loco
facit, quia si multi essent spiritus hic, non eo co-
agularent locum quo minus de corporib⁹ conti-
neret. Ideoq; Aug. attribuit mutationē loci cor-
pori, non spiritui: quia licet spiritus transeat de lo-
co ad locum, nō tamen ita ut dimensionibus cir-
cumscriptis, interpositione sui faciat distantiam
circumstantium, sicut corpus.

Conclusio ex p̄dictis, quod spiritus creati sunt locales
& circumscriptibiles quodammodo, spiritus
verò Dei omnino incircun-
scriptibilis.

SUNT ergo spiritus creati in loco, & trāseunt
de loco ad locum, & quodammodo locales & cir-
cūscriptibiles, sed nō omnino modo quo creatu-
re corporez. Spiritus autem increatus qui De⁹ est,
in loco quidem est, & in omni loco, sed omnino
illoocalis est & incircūscriptibilis. Vnde Beda sup
Luc. ait: Cum ad nos angeli veniunt, sic exterius
implent ministerium, ut tamen ante Deum interi⁹
per contemplationem, assistant: quia etsi angel⁹
est spir. circumscriptus, summus tamen spir. qui
Deus est, incircumscrip⁹tus est, intra quem currit
angelus quoconque mittatur. Ecce hic dicitur q̄a
spiritus angelicus circumscript⁹ est, spiritus autē
qui Deus est, incircumscrip⁹tus. Alibi etiam Am-
bro-

Beda ad īa:
1. Luca in
commentā-
riis ad locū
Ego sum
Gabriel.

brofius distantiam ostendens inter spiritum in-
creatū, & spiritum creatū, dicit Seraphin de
loco ad locum transire, inquiens ita in lib. de Trin.
Dixit Esaias, quia missus est ad me unus de Sera-
phin. Et spiritus quidem sanctus dicitur missus;
sed Seraphin ad unū, spiritus vero ad omnes. Sera-
phin mittitur in ministerio, spiritus operatur my-
steriū, Seraphin de loco ad locū transit: nō enim
cōplet oīa, sed ipse repletur a spiritu. Hic aperte
ostenditur quod angeli quodammodo locales sunt.
Cum repetitione superiorum confirmat autoritatibus Deum
esse ubique sine locali motu. O

*Ambr. 10.2.
libr. de spi-
ritu sancto
primo Cap.
10. in princ.
Esaias. 6. c.*

Fateamur itaque diuinam naturam pro im-
mensitate sui nusquam deesse, eamq; solam om-
nino illocalēm, & omnino incircumscribilem
nullo concludi loco, sed à fine usque ad finem at-
tingere nō tamē spatiōsa magnitudine, nec locali
motu, sed immensitatē aīque immobilitate suā *Tom. 2. epist.*
est ētē. Vnde Aug. ad Dardanum ait, Nō quāli spa- *37. non long-*
tiosa magnitudine opinemur Deum per cuncta ētē *princ.*
diffundi, sicut fūmus aut lux ita diffunditur, sed
potius sicut in duob⁹ sapientib⁹ quorum alter altero
corpore grandior est, sed sapientior non est: una *ibidē infi-*
rius. sapientia est, nec est in maiore maior, nec in mino-
re minor, nec minor in uno quā in duob⁹, ita De⁹
sine labore regēs & cohinēs mundū, in celo totus
est, in terra totus, & in utroq; totus, & nullo con-
tentus loco, sed in seipso ubiq; totus. Idē quoq; su-
per Psalmū, ait: Ad verbum Dei pertinet non es-
se in parte, sed ubiq; esse per seipsum. hæc enim est *Ad versum*
4. Psal. 147. sapientia Dei, quæ attingit à fine usq; ad finem for- *Super illud*
titē, nō tamē motu locali, sed immobilitate sui: *velocius*
veluti si moles aliqua saxa implēat aliquē locū, *currit ferino*
dicitur q̄ attingit à fine illius loci usq; ad finē, cum *eius. In to-*
tamē alterū nō deserat alerū occupādo. nō *mo. 8.*
ergo habet motu localem verbum illud, & sapien-
tia illa solida est & ubique. Ex predictis innoteſcit,

P

quod